

Kjell Westö: Där vi en gång gått (2006)

Boken är skriven *"Till helsingforsarna; de döda, de levande de kommande."* Det är en fantastisk krönika över stadens och människornas utveckling under perioden 1905-1938.

Romanen är speciell i det avseendet att skildringen av skeenden och människor är utifrån och "objektiv"; där finns ingen värdering och inget patos trots dramatiska händelser och öden. Den betraktande stilen tillsammans med det dussintal människor man följer utan egentlig huvudperson gör att romanen inte driver läsaren framåt. Man måste låta boken ta tid. Men det är den väl värd, och alldeles speciellt för dem (som jag) som har sina rötter i Helsingfors medelklass.
